

РЕШЕНИЕ

№ 6359

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5726** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение №1983 от 28.04.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 20221110216357/2022 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 7- ми състав е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 514167-F533846/27.05.2020 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности” - С. в ЦУ на НАП, с което на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, на „КОЛОС ИНВЕСТ” ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева, за извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС .

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено с касационна жалба от наказаното лице, с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото НП.

Наведените касационни основания са за нарушение на материалния и процесуален закон, както и явна несправедливост на наложеното наказание - чл. 348, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр.чл.63в ЗАНН. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че е изтекла погасителната давност за възбуждане на административнонаказателното производство, не е спазен и шестмесечният давностен срок за издаване на наказателно постановление по чл. 34,

ал. 3 ЗАНН. Излагат се подробни съображения за наличие на предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН. Твърди се и неправилност на обжалваното решение, тъй като наложеното с НП наказание е явно несправедливо. Заявява искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, пълномощникът на касатора-адв. А. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разноските по делото.

Ответникът по касационната жалба - началник на отдел „Оперативни дейности” - С. в ЦУ на НАП, чрез юрк. Н. оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да се остави в сила. Заявява искане за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевантите с жалбата касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, вр. чл. 348 и чл. 354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 07.01.2020 г. около 13:00 часа при извършване на проверка на търговски обект по смисъла на §. 1, т. 41 от ПР на ЗДДС - механа „Б.“, находяща се в [населено място], [улица], стопанисвана от „КОЛОС ИНВЕСТ” ЕООД, с ЕИК по БУЛСТАТ [ЕИК], било установено, че за извършена контролна покупка на храна от обедно меню на обща стойност 15,85 лева, заплатено с банкнота от 50,00 лева и върнато ресто 34,15 лева, не била издадена фискална касова бележка от монтирано и регистрирано в НАП фискално устройство (ФУ) модел DATECS с индивидуален № на ФУ DT749132 и № на ФП 02749132, регистрирано с потвърждение в НАП № 4053192/02.03.2019 г., като плащането било прието за сметка на „КОЛОС ИНВЕСТ” ЕООД от В. Й. А. - сервитьор. Лицето едновременно с плащането не е представило на клиента фискална касова бележка от наличното и работещо в момента на проверката ФУ, с което била нарушена разпоредбата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, поради което на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, на „КОЛОС ИНВЕСТ” ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева.

За констатираното нарушение – неиздаване на фискална касова бележка, бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено обжалваното НП, с което на дружеството за нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 185, ал. 1 ЗДДС.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в рамките на техните правомощия, при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел, че касаторът е осъществил състава на вмененото му нарушение, поради което законосъобразно му е наложено наказание, както и че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН за маловажност на деянието.

Решението е правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно-чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, вр.чл.218, ал.2 АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, длъжимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

Възражението, че е изтекла погасителната давност за възбуждане на административнонаказателното производство, е неоснователно. Погасителната давност започва от деня, в който е довършено престъплението/нарушението - чл. 80, ал. 3 от НК, и тече до реализиране на наказателната/административно-наказателната отговорност на дееца с влязъл в сила акт. Погасителната давност бива два вида: обикновена и абсолютна. Обикновената давност се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване, и то само спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност - чл. 81, ал. 2 от НК. Абсолютната давност изключва наказателното/административнонаказателното преследване независимо от спирането и прекъсването на обикновената давност - чл. 81, ал. 3 от НК. В чл. 34 от ЗАНН са предвидени специални давностни срокове- тримесечен, съответно едногодишен за издаване на АУАН и шест месечен за издаване на НП. С издаването на АУАН и НП, обаче не се изчерпват необходимите действия на държавата по реализиране на административно наказателната отговорност на дееца. След издаването на НП, същото следва да бъде връчено на наказаното лице, като предпоставка за влизането му в сила. Тъй като за действието по връчване на наказателните постановления в ЗАНН и ЗДвП не е предвиден специален давностен срок, то следва субсидиарно да се приложи чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК и да се приеме, че за връчване на наказателното постановление тече обикновена погасителна давност в размер на 3 години.

По силата на препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН за връчването на НП следва да тече обикновена тригодишна давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК и абсолютна погасителна давност в размер на 4 години и половина на основание чл. 81, ал. 3 от НК.

В процесния случай НП е издадено на 27.05.2020 г., от която дата е започнала да тече обикновената тригодишна давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК за връчване на наказателното постановление. Същото е връчено на нарушителя на 21.06.2021 г., като същата не е спирана или прекъсвана. От гореизложеното следва, че обикновената тригодишна давност изтеча на 27.05.2023 г. НП е издадено на 27.05.2020 г. и връчено на 21.06.2021 г. т.е. преди изтичане на погасителния давностен срок. По посочените съображения следва да се приеме, че административно наказателната отговорност на дееца не е погасена по давност.

Неоснователно е и възражението, че НП е издадено след изтичането на преклузивния шестмесечен срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН за издаването му. Съгласно посочената разпоредба, образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта. АУАН, в съотв. с вписаната в него дата е съставен на 11.01.2020 г. Шестмесечният преклузивен срок изтича на 11.07.2020 г., а НП е издадено на 27.05.2020 г., т. е. срокът е спазен. Споделят се изводите на СРС, че изложените

доводи за антидатиране на атакуваното НП, се явяват изолирани, самоцелни и неподкрепени от каквито и да е доказателства.

На основание чл. 118, ал. 1 ЗДДС „всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системен бон и да ги съхранява до напускането на обекта“. Съгласно чл. 25, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин /загл. изм. - ДВ, бр. 80 от 2018 г., издадена на основание чл. 118, ал. 2 и 4 от ЗДДС и чл. 9, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица/ фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането, като лицата по чл. 3 от същата наредба са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка.

В конкретния случай, видно от събраните по делото писмени доказателства и изслушаните свидетелски показания, се установява че не е регистрирана и отчетена продажба – покупка на храна на стойност 15,85 лв., чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон), функциониращо и регистрирано в обекта.

Формира се извод, че нарушението и неговият извършител са установени безпротиворечиво, посочени са датата и мястото на извършване на деянието, обстоятелствата, при които е извършено, и законните разпоредби, които са нарушени. Към момента на извършване на нарушението е действала редакцията на разпоредбата на чл. 185, ал. 1 от ЗДДС: „на лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв.“. Нарушението е формално, на просто извършване, като при осъществяване на неговия фактически състав следва ангажиране отговорността на съответното лице – физическо или юридическо. В конкретния случай е наложено на юридическото лице „Колос Инвест“ ЕООД, търговец, административно наказание „имуществена санкция“ в минимален размер, доколкото неговата отговорност е обективна, безвиновна. Противно на твърдяното в касационната жалба, наложеното административно наказание, преценено от СРС като наложено към установения в закона минимум, съответства на генералната превенция по чл. 12 ЗАНН.

Изцяло се споделят изводите на районния съд, че не се налице основанията случаят да се квалифицира като маловажен, тъй като се касае за формално нарушение, което не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид.

В рамките на заявените касационни основания и при извършена служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, което на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК, вр.чл.63д, ал.1,

предл.2-ро ЗАНН, своевременно заявеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да бъде уважено, като при съобразяване с предмета на делото и проведеното едно съдебно заседание с участието на представител на ответника се присъдят 80 лева-чл.26е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63в ЗАНН, Административен съд София град, XII-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1983 от 28.04.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 20221110216357/2022 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА „КОЛОС ИНВЕСТ” ЕООД да заплати на Национална агенция за приходите, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща разноси в производството.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.